

Spis treści

Wstęp	9
Część pierwsza: Intertekstualność a postmodernizm	19
1. Od „klasycznych” do nowych ujęć intertekstualności	19
2. Pierwsze próby uchwycenia poetyki współczesnych, jawnie intertekstualnych wypowiedzi artystycznych	25
2.1. Charles Jencks o architekturze postmodernistycznej	26
2.2. Michał Głowiński o literaturze Witolda Gombrowicza	29
2.3. Linda Hutcheon o sztuce XX wieku	32
3. Ryszarda Nycza poetyka intertekstualna nowoczesności i ponowoczesności ..	35
Część druga: Muzyka i poetyka deklarowana Pawła Szymańskiego	41
4. Muzyka oddziałująca na zmysły i intelekt	41
5. Poetyka deklarowana	44
5.1. O sztuce i muzyce współczesnej	45
5.2. O własnej praktyce kompozytorskiej	48
5.3. O słuchaczu	56
Część trzecia: Metoda interpretacji utworów Pawła Szymańskiego oparta na teoriach Michaela Riffaterre’a i Ryszarda Nycza	59
6. Wykładnik intertekstualności	59
7. Interpretant	65
8. Tekst właściwy nacechowany intertekstualną grą	70
Część czwarta: Interpretacje jawnie intertekstualnych kompozycji Pawła Szymańskiego	75
9. <i>Dwie etiudy</i> na fortepian (1986)	75
9.1. <i>Pierwsza etiuda</i> — rekonfiguracja akordów struktury barokowej	76
9.2. <i>Druga etiuda</i> — barokowa melodia na przemian w desynchronizacji i z repetycjami dźwięków	87

10. <i>Through the Looking Glass... I</i> na orkiestrę kameralną (1987)	102
10.1. Struktura imitacyjna w stylu barokowym i narzucony na nią abstrakcyjny interpretant	103
10.2. Dialogujące z sobą znaczenia barokowe i nowoczesne	119
11. <i>A Kaleidoscope for M.C.E.</i> na wiolonczelę (1989)	126
11.1. Część pierwsza — fuga w stylu J.S. Bacha przekształcona w pięć faz tekstu właściwego	127
11.2. Część druga — zwielokrotnienia i przekształcenia modelu melodyczno-rytmicznego	138
12. <i>Three Pieces</i> na trzy flety proste z akompaniamentem metronomu (1993) . . .	146
12.1. Ślady muzyki średniowiecza i renesansu	146
12.2. Utwór I — desynchronizacja trzech różnych motywów w trójgłosie . .	150
12.3. Utwór II — konstrukcja siedmioelementowa, trzygłosowa	153
12.4. Utwór III — desynchronizacja trzech podobnych motywów w trójgłosie	157
13. <i>Through the Looking Glass... III</i> na klawesyn (1994)	161
13.1. Część pierwsza — kadencja dominantowo-toniczna z krytycznym dystansem na jednym manuale	162
13.2. Część druga — struktura barokowa zdesynchronizowana na dwóch manuałach	168
14. <i>Compartment 2, Car 7</i> na wibrafon, skrzypce, altówkę i wiolonczelę (2003) .	180
14.1. <i>Sarabanda</i> w stylu J.S. Bacha jako wykładnik intertekstualny nowego utworu	181
14.2. Część pierwsza — trzy fazy rozszerzonej i przekształconej <i>Sarabandy</i>	184
14.3. Część druga — niegramatyczna struktura akordowa i gramatyczne melodie	190
15. <i>Singletrack</i> na fortepian (2005)	202
15.1. Cztery motywy barokowej proveniencji i abstrakcyjny interpretant . .	204
15.2. Dialog między dwoma planami kompozycji	215

Część piąta: Muzyka Pawła Szymańskiego jako przykład poetyki intertekstualnej postmodernizmu	221

Zakończenie	231

Bibliografia	234
Spis przykładów nutowych	243
Spis tabel	245
Spis fotografii	246
Indeks nazwisk	247
Indeks utworów Pawła Szymańskiego	251
Summary	253